

pekuniære Tab, og Udvalget har derfor fundet, at Villighed meget talte for at henvise dette Andragende til den høitagtede Finantsminister, idet man saa meget mere ikke har fundet Betænkelse derved, som andre Møller, der paa Grund af Freds slutningen vare komne i lignende Stilling, allerede ad den Vej ere bleven hjulpede paa forskjellig Maade, og idet man iøvrigt tror, at det er det Bedste at overlade det til den ærede Ministers Skjon, hvorledes denne Mand paa bedste Maade vil kunne hjælpes i den betrykte Tilstand, hvori han utvivlsomt befinder sig. Maaffe maa jeg endnu tilføie, at det vistnok vil være i de ærede Medlemmers Erindring, at paa Finantsloven for 1869—70 er der bevilget — om jeg mindes ret — 12,000 Rd. til Understøttelse af Mølleiere, der befandt sig i lignende Forhold som nærværende Andrager, og jeg skal derfor med disse saa Bemærkninger anbefale dette Andragende til det høie Things Belvikke. — Indstillingspunktet Nr. 8, der er stillet af et Mindretal, til hvilket jeg hører, angaar et lignende Andragende fra Møller Barkentin i Bunderup Mølle, men er unegtelig i sin Begrundelse noget forskjelligt fra det Andragende, som jeg nys omtalte. Dette Andragende bygger nemlig for en væsentlig Del Begjæringen om Understøttelse af den danske Statskasse paa den Omstændighed, at den danske Næringslovgivning, særlig Lovgivningen om Mølleneringen, er bleven indført i de tidligere slesvigske Distrikter med et kortere Varjel, end der blev givet, da Næringsloven af 1857 blev indført her i Kongeriget, idet som bekendt Loven af 16de Februar 1866 kun gav 1 Aars Varjel med Hensyn til Indførelsen af den danske Næringslovgivning og saa forsaavidt angik Mølleneringen. Det forekommer nu Udvalget at have sine store Betænkelse af den Grund at anbefale Andragendet, thi ganske bortset fra, om Loven af 1866 har givet et kortere eller længere Varjel, har det altid sine betænkelse Side, at gaa ind paa at indrømme Erstatning for Virkningerne af almindelige Lovforanstaltninger, der i det Heles Interesse maatte anses for at være fornødne. Ganske bortset fra, at Varjelet her er noget og ikke lidet

kortere end det, som Loven af 1857 gav for Kongeriget i Henseende til Næringsfriheden, saa er det dog klart, at Indførelsen af Loven af 29de December 1857 ogsaa i Kongeriget selv med dette længere Varjel ikke har kunnet være uden meget væsentlig Indflydelse paa mange private Interesser, og gaar man altsaa ind paa i dette ene Tilfælde at give Erstatning, vil man ikke let kunne unddrage sig det i adskillige andre Tilfælde, og det vil let ses, hvor vidt et saadant Princip kunde føre i dets praktiske Anvendelse. Forsaavidt altsaa Andragendet er støttet paa denne Begrundelse, tror jeg ikke paa Udvalgets Begne at kunne anbefale det høie Thing at gaa ind paa det. Derimod er der af Andrageren fremhævet, og jeg har al Anledning til at tro, at det er fuldkommen rigtigt, hvad han i saa Henseende gjør gjældende, at Indførelsen af den danske Lovgivning har medført, at den Bygningsskat, han hidtil har svaret, er bleven forhøiet temmelig betydelig. Jeg har, som sagt, Grund til at antage, at dette forhold sig rigtigt, men er det saa, forekommer det Udvalgets Mindretal, for hvilket jeg taler, at der er god Grund til at yde denne Mand nogen Lempelse. Dette kan ikke have nogen betænkelse Side, og det er i god Samklang med den Bestemmelse i den danske Næringslov af 29de December 1857, som særlig, hvad angik Bygningsskatten, ikke indførte den for visse Landhaandværkere, forsaavidt de fremdeles vedbleve at bebo den Leilighed, de havde, dengang Næringsloven udkom. Man har deri en Analogi, som det forekommer mig, at man ogsaa kunde bruge i Anledning af dette Andragende, idet jeg iøvrigt paa Mindretallets Begne ganske maa henstille til den høitæredede Finantsminister, om han anser sig besøtet til at lade denne Mand nyde en Lempelse i selve Bygningsskatten, eller mulig ad en anden Vej vil lade ham tilflyde den Lettelse, som Udvalgets Mindretal gjerne vil have ham anbefalet til. — Indstillingspunktet Nr. 9 er stillet af et Mindretal, og jeg skal ikke omtale det, før jeg har hørt den ærede Forlagsstillers Begrundelse. — Indstillingspunktet Nr. 10 angaar et Andragende, som de Herrer ville finde omtalt i Betænkningen un-